

El Dr. Vallverdú s'absté d'emetre criteri; i diuen que no els Drs. Fortuny, Armendares, encara que condicionant-ho el primer en el sentit repetit tantes vegades que, fins que els companys siguin verdaderament companys. Recrimina, a la vegada, a algú dels presents, per obrar inconseqüentment, puix, diu, van firmar l'expulsió d'altres companys i avui són els seus acèrrims valedors, arribant la seva constant rectificació a l'extrem que ara acaben de dir que deuen reparar-se les titulars i fa no gaire temps van firmar un document que es va enviar a la Junta Directiva del Sindicat, conformant-se amb el nomenament dels Doctors Fortuny i Campllonch i que en el repart d'honoraris podrien dar-ne voluntariament al Dr. Ràfols, sempre que ho creguessin convenient.

Es passa seguidament a discutir si els companys sindicals poden tenir tracies professionals amb els no sindicals i amb els expulsats, i després de molt parlar sobre dita qüestió, el Dr. Proubasta prega que també, com abans, exposi cada un dels recurrents, en concret, el seu parer.

Se senyala per part del Dr. Armendares, que és aquesta una condició bàsica, una condició de principi del Sindicat ben definit en els seus Estatuts, que no deuria discutir-se i sí fer la complir. Tots els altres reunits, donades les circumstàncies especials per què passa la Comarcal de Vilafranca, demanen una autorització per a tenir Junes amb tothom, si bé per un limitat temps, que podria ser d'un, dos o tres mesos, per tal de veure si s'aconseguia surgir voluntats, sobre tot, dels expulsats. No s'hi oposen ni el Dr. Armendares, ni el Dr. Ricard Fortuny, encara que fan constar que creuen no serà pas factible el bon desig abans exposat, per tal que han fracassat sempre totes les temptatives fetes a aqueix fi, inclòs per les dignes Junes Comarcals posteriors a la que ells ne formaven part com a President i Secretari, càrrecs que van dimiir per a donar facilitats d'arreglo.

S'insisteix per part dels més en la conveniència de la treva abans dita, donant això peu per a discutir si en determinades ocasions, malgrat lo estatut pel Sindicat, deuen denegar-se Junes amb companys no sindicals.

El Dr. Samaranch pregunta quina orientació se li dona per a cobrar uns importants endarreriments que li deuen en els pobles on exerceix. Se li contesta que porti la documentació convenientment arreglada a la Comarcal i que si aquesta s'inhibeix del seu assumpte, pot recórrer a la Directiva del Sindicat, acompanyant nota extesa de la negativa per la Comarcal.

S'aixecà la sessió a les sis.

Secció Comarcal de Barcelona

A tots els companys que els interressi quelcom de la secció poden anar al local del Sindicat tots els dies feiners de 4 a 8, on se'ls atindrà degudament.

Conducta dels metges francesos enfront de les mutualitats

La Comissió nomenada pel Sindicat de metges del Sena, ha fet seves les conclusions de l'informe del doctor Fandon d'Andon.

Per tal de posar-ho en coneixement dels Metges catalans, reproduïm l'informe així com les discussions de què va ésser objecte a l'ésser presentat al Sindicat.

Devem considerar que una Societat de socors mutu, diu l'informe, no té cap caràcter de beneficència o de caritat; no la componen pas indigents. Tothom, pobre o ric, sempre que estigui en condicions estatutàries i pagui sa quota, pot pertànyer a aquestes societats, les quals sumen milions de ciutadans i donen a bon preu sense cap raó, la medicina, en gran escala. En nom de quins principis, aleshores, venim els metges obligats a concedir a aquestes societats tarifes de favor? És que per ventura, donen preus de favor al botiguer, a l'empleat? Tan solament el metge és el perjudicat. I és precis acabar-ho. El metge deu viure del seu treball, com tot el món.

S'ha intentat mantes vegades posar remei a aquest estat de coses; però mai s'ha arribat a un acord entre els companys o respecte als mitjans a emprar. En el Congrès Mutualista d'Angers, d'Octubre de 1920, els delegats de la Unió varen presentar tot un programa d'acció; però tan tost posat a discutir-lo, davant l'actitud hostil dels mutualistes, els delegats hagueren que retirar-se. En dit Congrès, fou nomenada una Comissió mixta de metges i mutualistes, per tal de solventar la qüestió, però per intransigència d'aquests, es produí de nou la ruptura el 26 del passat Juliol.

Rompudes les hostilitats, estem en millor posició que abans per a combatre les mutualitats. Perquè, quan hi havia poca diferència entre lo que pagaven les societats de Socors Mutus i les tarifes vigents, la qüestió no interesava als metges al servei de dites societats; però la diferència s'ha anat engrandint, essent avui considerable, i, per conseqüència, tenim més probabilitats d'atreure'ns-els.

Altra causa del fracàs ha sigut el voler respectar les situacions adquirides. Així no anem enlloc. Per voler tenir aquest respecte als drets adquirits, introduïm tantes esmenes a la llei, que aquesta ja no es coneix i ningú vol sotmetre's-hi. Si volem arribar a tenir llei, es fa precis que cada u faci llealment i ple el sacrifici dels seus contractes amb les mutualitats, davant l'altar del sindicalisme; és necessari bala rasa al passat per a poder sòlidament edificar el pervindre; és indispensable, en fi, sotmetre's a les decisions de la majoria i saber obeir.

Un Sindicat, ha dit el doctor Rinuy, és la llibertat en la discussió i la disciplina en l'execució. Sense disciplina sindical no hi ha pas cap probabilitat d'èxit. La Comissió opina que no deuen ésser preses en consideració les situacions adquirides